

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindellicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXXXIX. B. Virgo & Mater Dolorosa Filium de Cruce depositum gremio excipit, & amaris deplorat lacrymis. Emblema. Furnus Chymicus, ex cuiussyphunculis lacrymæ vi ignis intus agentis, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XLIX.

B. Virgo & Mater Dolorosa Filium de cruce depositum gremio excipit, & amaris deplorat lacrymis.

Et aspicient ad me, quem confixerunt, & plangent cum plantæu, quasi super Unigenitum. Zach. 12, 10.

Non aberrabo à veritatis scopo, si SS. Cœr dolentissimæ Virginis ac Deiparentis MARIÆ, mirâ charitatis flammâ erga Filium patientem & genus humanum succensum, cuidam furno Chymico seu Campano comparavero, ex cujus siphunculis vi ignis, intus agentis, pretiosæ, ac copiosæ distillantur lacrymæ, cui furno rectè pro Lemmate inscribes: *Ex intimo cordis ardore; vel si mavis:*

Calor elicit imbres.

Mater Dolorosa.

Ddd

En

B. Pet. Dam. En perelegans Symbolum: *Hic ignis Divini amoris*, ait B. Petrus
Opusc. 63. Damianus, *in aquam vertitur, quia ex igne Divini amoris lacrymarum*
c. 13. *compunctio generatur.* O pretiosæ lacrymæ hujus pretiosissimæ Virgi-
Lib. 1. Rev. nis, quos amor in Filium expressit: *Ex oculis meis*, inquit ipsa ad S.
cap. 10. Birgittam, *erumpebant lacrymæ, sicut sanguis de venis*; & Theophilus
Theoph. Hist. Historicus: *Planxerat*, ait, tantum *MARIA Virgo affligens se, quod*
de 2. V. *oculi ipsius rubeant sanguine, & palpebræ ejus tument, quia jam corru-*
se erant genæ illius rosæ, etiam lacrymæ sanguinæ de ejus oculis emanant
propter fletum tam amarum, &c. O lugubre spectaculum, videre ex
 una parte Filium DEI & mundi Salvatorem mortuum, ac vulneribus
 laceratum, & ex altera dolorosissimam Matrem & mundi Dominam
 doloris gladio transfixam, atque irremediabilibus lacrymis miserimam
 Unigeniti sui mortem & peccata nostra deplorantem! heu quod
 tam crudele cor, tam sævum ac ferreum pectus, quod per mortem
 Salvatoris sui non scindatur, nec per Divinum ejus cruorem dissolvatur,
 aut per sanguineas ejus SS. Matris lacrymas non emolliatur? Adamas
 licet durissimus, sanguine tamen agni vel hædi aspersus, in partes
S. Isid. l. 12. scindi, ac rumpi potest, ita S. Isidorus: *Adamantem lapidem, inquit,*
c. 1. *quem nec ignis, nec ferri domare valet materia, solus cruor dissolvit; &*
tu ô peccator cor tuum ponas ipso adamante durius? Petra à Moyse
S. Aug. Ty. quondam per modum crucis percussa (*gemina percussio*, ait S. Augusti-
16. in Joann. nus, *duo ligna crucis significat*) mox in largissimas lacrymas, imò in
Psal. 77. 20. flumina effusa est: *Percussit petram, & fluxerunt aquæ; & tu peccator*
invererate & refractarie iplis petris & saxis durior existas? si quidem
tibi non videtur dignus benignissimus JESUS pro te crucifixus, &
mortuus, ut illi ex animo condoleas, aut afflictissima Mater ejus,
ut illi compatiaris, quomodo saltem ob innumera tua delicta non do-
les? Quibus Filium DEI interemisti, & Matrem ejus toties contri-
stasti?

2. De Sunamitide, mœstissima illa Matre recensent Sacræ Paginæ,
 quod unicum ac dilectissimum filium suum morientem in sinu suo su-
 per genua collocaverit, ejusque miserandam sortem & mortem amarissimam
4. Reg. 4. 20. deploraverit lacrymis: *Posuit eum illa super genua sua usque ad meridiem,*
& mortuus est.

Ita quondam Agar filium suum Ismaëlem præ nimia siti in deserto
 contrabescens paricordis dolore deflevit: *Et sedens contra levavit vocem suam,*
Gen. 21. 16. *& flevit.*

Ita Respha aspero cilicio induta, cubansque in illo, diu noctu- que filiorum suorum à Gabonitis crucifixorum indignam mortem alsis lacrymis deplanxit: *Tollens autem Respha filia Aia cilicium substra-* 2. Reg. 21. 10.
vit sibi supra petram ab initio messis, donec stillaret aqua super eos de
celo, &c.

Ita Anna Tobiam filium irremediabilibus deplorabat lacrymis, ut præ gemitu, animique mærore penè confici videretur: *Flebat igitur* Tob. 10. 4.
mater ejus irremediabilibus lacrymis, atque dicebat: Heu fili mi, ut quid
te misimus peregrinari, lumen oculorum nostrorum, baculum senectutis no-
stra, solatium vitæ nostræ?

Ita Eva cunctorum viventium Mater, ubi dilectum filium suum Ex Tradit.
 Abelem à Caino, perfidissimo fratre occisum, sanguinéque aspersum Hebraeor.
 in agro invenit, mœstissimis lacrymis eum deplanxit. supra Gen. 4.

Ita denique illa mulier in judicio Salomonis, cum nunc vivus infans, & verus ac genuinus filius ejus gladio satellitis ex jussu Regis esset dissecandus, altum ingemuit, & miserandam nati sortem desle- 3. Reg. 3. 26.
 vit: *Commota sunt quippe omnia viscera ejus super filio suo.*

Umbras hætenus audisti anime mi! agedum ascendamus ad montem myrrhæ & ad collem thuris, atque ibidem afflictissimam Dei- parentem ad crucis radices sedentem, & dulcissimum Filium suum mortuum & occisum in gremio tenentem consideremus; ô cruentum, ô lamentabile spectaculum! quis unquam audivit tale, aut huic vidit simile?

De B. Theoclia recenset Metaphrastes, quòd, cum S. Callio- Metaphr.
 pum Martyrem ac Filium suum sub Maximo Præfecto, verso in terram 7. April.
 capite, pro Christi fide in durissima cruce ferreis clavis affixum conspi-
 tata est, & exinde mortuum in sinu suo materno excepit, præ vehe-
 mentia compassionis & amoris materni inter ipsos amplexus animam
 suam expiravit.

Et quid dico anima Christiana? An non millies mortua fuisset hæc
 dolorosissima Mater JESU, ac tunc præsertim, ubi amantissimum &
 unicum Filium toto corpore plagatum, cruentatum & exanimem in
 materno sinu sub cruce recepit? *Ibi, inquit S. Germanus, post uberrimam* S. German.
lacrymarum effusum fluvium tandem sanguineas etiam lacrymas sudit. apud Mal-
Audi & doctissimum Ludolphum Carthusianum, qui sic eandem do- lon. fol. 152.
lorosissimam Matrem, cum Filium occisum in sinu teneret, plangen-
tem introducit: Nihil dulcius mihi, quam tecum mori, & nihil amarius, Ludolph.
quam vivere post mortem tuam JESU Fili mi: Tu mihi Pater, tu mihi Spon- Carib in
sus, vitu Christ.

sus, tu mihi Filius, tu mihi omnia eras, nunc orbor Patre, viduor Sponso, desolor prole, omnia perdo. O Fili mi! quid ultra faciam?

O Christiane, si cor tuum non moveat indigna hæc & innocentissima mors Redemptoris tui; si te non flectant sanguineæ Matris ejus lacrymæ, credo, & firmiter mihi persuadeo, quòd actum sit de te & de salute tua. Velum templi à summo usque deorsum in morte Christi scissum est; petræ durissimæ disruptæ sunt, terra contremuit ab imis fundamentis concussa, monumenta aperta sunt, &c. Et tu Christiane, si tamen hoc nomine dignus es, itas immotus? Non doles de peccatis? Non compateris Christo crucifixo & desolatissimæ Matri ejus? Orupes! ô caures! fluite lacrymæ, ah fluite! *quia non est, qui consoletur eam ex omnibus charis ejus.*

Thren. 1. 12.

Plutarch.

*Ex eo Filii in Re-
flessi di Spi-
rito sopra
l' interno
Martirio
di M. V.*

3. De Rege Ache commemorat Plutarchus, quòd vir micissimus, juxta ac justissimus & subditorum saluti studiosissimus extiterit, & quia pravos illorum mores & enormia vitia diutiùs ferre non poterat, omnem laborem & operam impendit, ut eorum rempublicam in meliorem statum redigeret, atque ad virtutem sequendam animaret. Verùm improbi & ingrati cives, cùm optimum Regis genium ferre haud possent, omniâque in pravam interpretarentur partem, tandem conspiratione civili factâ, in ipsum armatâ irruere manu, ac truculentum in modum pluribus inflictis vulneribus innocentissimum Principem interemerunt. Audiit hoc fortè mœlissima Regis Mater, quæ ad cadaver filij in via publica prostratum, sanguineque conspersum accelerans, illud inter brachia suarecepit, & gremio impositum pijs lacrymis deploravit, sæpiùs sublevatis in cælum oculis flebiliter exclamans: *Heu me Fili mi! nimia bonitas tua, nimia mansuetudo, & humanitas te simul & nos perdidit!*

O anima Christiana, quid dico? Ecce cadaver non alicujus Regis Achis, nec cujusdam innocentis Abelis aut Amasæ jacet in publica via dilaceratum, conspurcatum, cruore conspersum: *Amasa conspersus sanguine jacebat in media via*, sed ipse Filius DEI, summi Regis de cruce depositum, & exanime corpus in gremio Virgineæ & tristissimæ Matris excipitur; ita Adrichomius: *E cruce depositus gremio materno excipitur; etiamnum is locus ostenditur, &c.* Heu quis nunc explicet hujus fidissimæ Matris intensissimum CORDIS dolorem, cùm omnia dilectissimi sui Nati vulnera exploraret, spineam coronam è vertice cruentatis etiâ manibus enodaret, ac mille pientissimis osculis & lacrymis cruento illi cadaveri parentaret? Ah quoties sanguinolentis & in

2. Reg. 20. 12.

*Adrichom.
in descript.
Hieruf. n.
255.*

in cœlum sublevatis oculis, illud cum Matre Achis ingeminare visa, & audita est. *Heu me! Fili mi, nimia bonitas tua, nimia mansuetudo & humanitas te simul & me perdidit!* ô gens ingrata! ô peccatores verè miseri! quid mali vobis fecit dilectus Filius meus? An quia ob vestram salutem in mundum venit, ut vos à diaboli jugo & interitu liberaret? An quia cœcis visum, claudis gressum, mutis loquelam, surdis auditum restituit? An quia ægros sanavit? Leprosos mundavit? Obsessos à dæmonio liberavit? An quia mortuos reluscitavit ad vitam, & pertransiens in terra omnibus benefecit? O miseri, ô ingrati mortales! quid ultra vobis potuit facere, & non fecit? Hæccine vestra retributio est, ut amantissimum Patrem & Benefactorem omnium maximum in infami ligno suspenderetis, & millenis trucidaretis vulneribus? Istane gratitudo vestra est, quam infinita ejus à vobis exigebant merita? O JESU! ô Fili Benoni, verè vir dolorum, quis mihi det, ut tecum moriar? O Christiani omnes & singuli! auditis Lamenta Matris vestræ? Ah quomodo possibile, quin illi ex animo condoleatis? *Estu, sunt verba S. Anselmi, sine lacrymis amantissime Domine s. Ansel. de tue lacrymas videbis? Tu siccis manes oculis, & ejus animam pertransiit Excell. Virg. gladius doloris? Et tu etiam mi Lector? cap. 3.*

4. De Uxore Phinees commemorant Regum Fasti, quòd, cùm audisset Arcam DEI esse deperditam, focerumque ac virum suum expirasse, præ dolore & angore vitam cum morte commutaverit: *In ipso autem momento mortis ejus, dixerunt ei, que stabant circa: Ne timeas, quia Filium peperisti; que non respondit eis, neque animadvertit, & vocavit Puerum Ichabod, dicens: Translata est gloria de Israël, quia capta est Arca DEI.* O mœstissima ac dolentissima Virgo, verè Mater amoris & doloris, dic, obsecro, quomodo tibi CORDI fuerit, cùm exanimè & exsangue Corpus Unigeniti tui nunc de fatali crucis ligno depositum, & super petram ab initio & exinde à Josepho Arimathæo & Nicodemo in sinu tuo collocatum excepisti? Quis ambigat, quin pariter tunc cum moriente Uxore Phinees exclamaveris: *Translata est gloria de Israël, &c & cum Vate Threnologo: Defecit gaudium cordis nostri: Versus est in luctum chorus noster?*

Itane cecidit corona capitis nostri? Sic quondam lugebant desolata Sionidæ, cùm Regem, regnum, civitatem, Templum, & omnia perdiderunt: *Itane cecidit corona capitis nostri?* O pientissima & afflictissima Domina; verè Mater amoris & doloris, plus amisisti, cùm dulcissimum Filium tuum JESUM per tam cruentam necem perdidisti

disti, heu Domina mea, quomodo cecidit corona capitis tui? Imò & nostri?

5. De Argia Regina Græciæ & fidiſſima Coniuge Regis Polyni-
Beut. f. 77. cis refert Beuterus, quòd, cùm ex nuntio intellexiſſet, Regem ac
 Coniugem ſuum in campeſtri pugna ab hoſte pluribus vulneribus pro
 ſalute patriæ trucidatum, ineffabili mentis dolore affecta, omniſque
 moræ impatiens de nocte intempeſta ad locum certaminis perrexit,
 ubi tandem inter occiſa militum cadavera ope ardentis lucernæ aman-
 tiſſimum ſuum Polynicem invenit, ſed nudatum, lividum, vulne-
 ratum, & fœdè conſpurcatum; quid in hoc caſu luſtuoſo Regina con-
 ſilij? Heu! dolor nimius, qui animum torquebat, & amor, qui ejus
 mentem poſſidebat, non ſinebant ampliùs, ut in plura lamenta &
 verba prorumperet, proinde irruens ſuper corpus Dilecti ſui, dum il-
 lud lacrymis rigat ardentiffimis, & hiantia exoſculatur vulnera, ipſa
 animi deliquium paſſa, juxta cadaver mariti ſui expiravit, para-
 moris victima.

Non Argiam Græciæ Reginam, ſed ipſam totius univerſi Do-
 minam ac doloroſiſſimam Deiparentem MARIAM hîc tibi in Gol-
 gothæo monte exhibeo homo Chriſtiane; perpende, quæſo, heu
 nimis luſtuoſum & omnibus retrò ſæculis inauditum ſpectaculum:
 Jacet nunc mortuus, qui erigebat vivos, & in ſinu Matris quieſcit;
 circumſtant fideles amici, plorant omnes, & lugent univerſi, cùm
 ſaucium, ac in cunctis membris laceratum Corpus J E S U contem-
 plantur: Erant tunc oculi J E S U, ô lucida cœli ſidera, pleni ſan-
 guine & emortui; capilli evulſi, & velut reſtis ex concreto cruo-
 re conorti; os frigidum tanquam nix, naſus conſtractus; facies, in
1. Pet. 1. 12. quam deſiderant Angeli proſpicere, livida, ſputis fœdata, & colaphis
Pſal. 44. 3. percuſſa; ô ſpecioſe præſilijs hominum, quomodo converſus es in ama-
 ritudinem SS. Matris tuæ, cùm manus tuas tornatiles, plenas hia-
 cinthis intueretur trabalibus clavis perforatas, pedes hianti vulnere
 tranſverberatos, latus immiti ferro reſeratum, & Sacraſiſſimum
2. Cor. 4. 9. Cor tuum præ vehementia dolorum & militis lanceâ diſruptum?
 O quàm lugubre, quàm triſte hoc erat ſpectaculum DEO, & Angelis
 & hominibus cernere talem ac tantum Filium in proprio ſanguine na-
 tantem, & talem ac tantam Matrem ob amoris & doloris magni-
 tudinem penitus colliqueſcentem: O Numen immenſum! quomodo
 poſſibile fuit, quòd hæc doloroſiſſima Mater non pariter cum Ar-
 gia

gia Regina expirârit? Et certè millies mortua fuisset, si eam Spiritus Sancti gratia non peculiari modo in solarium primorum fidelium conservâisset: *Beata Virgo*, inquit Divus Anselmus, *in passione Christi verè interiisset præ magnitudine doloris, nisi ab eo præservata fuisset*: Et S. Bernhardus: *Nec lingua, ait, poterit loqui, nec mens cogitare valebit, quanto dolore afficiebantur pia viscera MARIÆ*. *S. Ansel lib. de Excell. Virg. c. 5. S. Bernh in Lam. B. V.*

O desolata Mater, & ego non lugeam tecum? Ah! si Dominus meus ac DEUS meus & Sacratissima Mater ejus tantis affecti sunt cruciatibus, quomodo ego peccatorum miserrimus ac coriphæus sine doloribus, sine cruciatibus, sine adversis me salvandum existimo? O anime mi! resolve te hoc temporis momento, imposteorum ad omnia, quæcumque possunt accidere adversa, ob amorem DEI ac Hominis crucifixi & dolorosæ Matris ejus sustinenda, digni enim sunt: *Dignus est Agnus, qui occisus est, &c.* *Apoc. 4. 12.*

6. Occurrit hic mihi pro coronide, quod de Henrico Primo Rege Angliæ re en'er Andreas Chesnæus; qui, cum defunctus aperta facie in publico feretro expositus lugubri cum ornatu & pompâ à regni Proceribus ad tumulum regium efferetur, subito in vultu suo coram omnibus tunc præsentibus copioso sanguine sudare cœpit; mirantur omnes, causamque requirunt hujus insolitæ & cruentæ desudationis, & ecce non aliam reperiunt, quàm quod huic Regi defuncto in platea occurrerit Richardus filius, Princeps perduellis, & patri in vita semper injurius, atque exosus, ad cujus præsentiam Rex mortuus sine mora per mirabilem quandam antipathiam tam copiosum sanguinem effudit. *Andr. Chesnæus in Hist. Angl. sub an. 1190.*

Age anime mi, accede & tu ad Regem gloriæ, imò ad amantissimum Patrem tuum, Christum JESUM & hunc Crucifixum, nunc post exantlatam passionem ac necem in purissimo gremio Sacratissimæ Matris dolorosæ ultimò quiescentem; accede, inquam, & antequam inferatur sepulchro exanime corpus, tuis illud lacrymis lava, & unguento virtutum unge; noli metuere, si verè peccitens & contritus es, ad tuum occursum parem sanguinis desudationem, non enim vindictam hic pretiosus Redemptoris tui sanguis, sed misericordiam clamat & salutem. Quid igitur moraris? Accede & cum dolorosa Matre ejus Sacratissima illius Vulne-

ra mille amoris osculis excipe ; ô quàm bonum , quàm secu-
 rum erit habitare in Vulneribus J E S U Christi : *Memoriam* ,
 S. Bernh. ait Mellifluus , *abundantiæ suavitatis horum eructabo* , quàm diu vi-
 ser. de Pass. D. N. J. C. xero : *In eternum non obliviscar miserationes istas , quia in ipsis vivi-*
 ficatus sum. Finio cum devotissimo Kempensi : *Plus* , inquit , in-
 Th. Kemp. Med. 22. de Chr. Pass. 1. 6. *venies in Vulneribus J E S U Christi , quàm in possessione totius mun-*
 di. O sancta Mater istud agas , Crucifixi fige pla-
 gas , cordi meo validâ.

CON.